

Sygn. akt II Ka 395/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

25 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale Nikoli Baranowskiej prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2022 r.

sprawy **M. D.**

oskarżonego z art. 244 k.k., art. 190§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 28 września 2021 r. sygn. akt II K 47/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 395/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 28 września 2021r., sygn. akt II K 47/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	- mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraza przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. przez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie ustalenia , że M. D. groził M. S. pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły u niej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, - naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 1 § 2 w zw. z art. 115 § 2 k.k. przez uznanie , że szkodliwość społeczność czynu polegając na niezastosowaniu się przez M. D. do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z dnia 2 października 2020r. zakazu zbliżania się do M. S., w sytuacji gdy sama M. S. wyraziła zgodę na takie działania, jest wyższa niż znikoma, - rażącą niewspółmierność kar jednostkowych orzeczonych w stosunku do oskarżonego M. D..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych	

w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.

Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż oskarżony M. D. dopuścił się czynu z art. 190 § 1 k.k. a jego zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że groźba zostanie spełniona.

Owszem, rację ma skarżący, iż głównym dowodem w tym zakresie były zeznania samej pokrzywdzonej, bowiem tylko ona znajdowała się w samochodzie z oskarżonym. Jednak stara się nie zauważyć skarżący obrońca, iż brak jest jakichkolwiek podstaw, by wersję pokrzywdzonej podważać, ponadto pośrednio jej stanowisko potwierdzają tak zeznania świadka H. S., jak i funkcjonariuszy policji, a także dowód w postaci zapisu z monitoringu, na którym widać, że to oskarżony wszedł do sklepu za pokrzywdzoną. Obawa pokrzywdzonej była uzasadniona zważywszy chociażby na agresywne zachowanie oskarżonego, który bił i kopał M. S., a tego nie kwestionuje nawet skarżący obrońca.

W dalszej kolejności słusznie Sąd I instancji uznał za oczywiste sprawstwo oskarżonego w zakresie czynu z art. 244 k.k. Nie ma tu przy tym znaczenia, iż pokrzywdzona formalnie wyraziła zgodę na to, by oskarżony wsiadł do jej samochodu, bo jak wynika to z zebranego w sprawie materiału dowodowego – uczyniła to w obawie, że w przypadku odmowy wymieniony zacznie zachowywać się w sposób jeszcze bardziej agresywnie. Przy czym podkreślić należy, iż do naruszenia zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej doszło już znacznie wcześniej, tj. w chwili kiedy oskarżony wszedł za pokrzywdzoną do sklepu i próbował nawiązać z nią kontakt.

Tym samym, z uwagi na fakt, iż do naruszenia orzeczonego zakazu doszło już w czasie kiedy oskarżony wszedł do sklepu za pokrzywdzoną, ponadto kwestia wyrażenia zgody pokrzywdzonej na wejście do jej samochodu przez oskarżonego nie ma wpływu na ocenę społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 244 k.k., bowiem to oskarżony winien starać się, by orzeczony zakaz przestrzegać – niezasadne są zarzuty dotyczące naruszenia przez Sąd I instancji art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 2 kk. Dodać do tego trzeba zachowanie oskarżonego już po zajęciu miejsca w pojeździe, kiedy nie tylko złamał zakaz zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną ale dodatkowo groził jej popełnieniem przestępstwa na jej szkodę i zastosował wobec niej przemoc powodując obrażenia ciała. Nie można więc być mowy o znikomym stopniu społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu.

Z tych też przyczyn niezasadny okazał się zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonego jednostkowych kar pozbawienia wolności.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, **nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy**, innymi słowy gdy w społecznym odczuciu **jest karą niesprawiedliwą**. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną dysproporcję **między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną**. Nie każda więc różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest **niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować**. Chodzi tu o tak istotne różnice ocen, że dotychczas wymierzoną karą można byłoby nazwać także w potocznym znaczeniu tego słowa rażąco niewspółmierną. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie wskazanych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, która powinna zostać wymierzona w instancji odwoławczej w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k.

oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.

Kontrola instancyjna nie wykazała, by wymierzone oskarżonemu M. D. tak kary jednostkowe pozbawienia wolności, jak i kara łączna były rażąco niewspółmiernie surowe. Sąd orzekający wziął pod uwagę przy ich wymiarze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k., w tym również okoliczności dotyczące oskarżonego, na które wskazał obrońca. Skarżący zdaje się pomijać fakt wysokiej społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz umniejsza stopień zawinienia oskarżonego, uwy puklając za to zgodę pokrzywdzonej na wejście oskarżonego do samochodu, a rolę sądu przy wymiarze kary jest również eliminowanie poczucia społecznego przyzwolenia w zakresie pewnej kategorii czynów. W ocenie Sądu odwoławczego, kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni w stosunku do oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze.

W oparciu o powyższe rozważania - apelację obrońcy oskarżonego uznać należy za typową polemikę z prawidłowo ustalonym przez Sąd I instancji stanem faktycznym w niniejszej sprawie.

Wniosek

- rozwiązanie węzła kary łącznej,
- wyeliminowanie z pkt 1 zaskarżonego wyroku tych elementów opisu czynu składających się na przestępstwa z art. 244 k.k. i art. 190 § 1 k.k. i wyeliminowanie tych przepisów z podstawy skazania, a art. 244 k.k. także z wymiaru

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

kary i wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 157 § 2 k.k. kary jednego miesiąca pozbawienia wolności, - wymierzenie oskarżonemu za czyn opisany w pkt 2 zaskarżonego wyroku kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, - połączenie ww. kar pozbawienia wolności i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności.		
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i uznał, iż sprawstwo i wina ocenione zostały przez Sąd I instancji prawidłowo, a kara właściwie wyważona.		

1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo, wina i kara.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	

Sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, podobnie jak i wymierzona kara.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1XXXXX	
Zwięźle o powodach zmiany	
XXXXX	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze zawarte w punkcie II wyroku znajdują uzasadnienie w przepisach art. 624 k.p.k., sytuacja majątkowa oskarżonego uzasadniała zwolnienie go od ponoszenia tych należności.

1PODPIS
Robert Rafał Kwieciński

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina, sprawstwo, kara

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana